

[Mose Hansen.]

muligt, at der kunne findes en form, hvorunder disse skatteydere kunne få samme muligheder? Der er også skatteydere, som afslutter deres regnskab før 1. januar — således slutter mange landmænd i løbet af sommeren — og disse er udelukket fra at bruge skattebetalingen som en udjævrende faktor, såfremt reglen kun skal være gældende i det kommende skatteår. Jeg går dog ud fra, at reglen skal gælde i de kommende år, indtil man får en skattereform, og reglen må i alt fald af hensyn til de nævnte skatteydere have gyldighed ud over skatteåret 1961-62. Mit parti vil derfor henstille, at skattebetalingsreglen bliver gældende for de kommende år; og for skatteydere med regnskabsafslutning før 1. januar bør reglen gælde indtil det regnskabsår, der følger efter en eventuel ophævelse af den nye regel. Det svarer til, hvad der var gældende ved præmieopsparingen: de, der kom et halvt år bagefter, fik det sidste halve år her i sommer.

Med hensyn til befordringsfradragets reglen vil jeg gerne spørge den højtærede finansminister, hvorledes denne skal fortolkes. Når f. eks. 2 sambeskattede, mand og kone, arbejder i samme virksomhed på samme tid og kører i samme befordringsmiddel, f. eks. bil, kan så befordringsfradraget beregnes for hver af dem op til maksimum, henholdsvis 1 500 og 2 600 kr.? I så fald stilles de gunstigere end de sambeskattede, der arbejder hver sit sted eller måske til forskellige tider og altså skal have forskellig befordring. Deres afholdte udgifter bliver på denne måde større end i førstnævnte tilfælde.

Om opsparing er der endnu ikke i ligningsloven skabt virkelig opsparingsfremmende regler. De regler, der findes i ligningsloven, er efter min mening aldrig blevet udnyttet på samme måde, som i sin tid reglen om præmieopsparingen gjorde, og mit parti ønsker derfor en udvidet adgang til skattefri opsparing med en vis binding. Det vil stimulere opsparingen; det vil også

være med til at udjævne de svingende indkomster, og en øget opsparing vil tillige virke forbrugsbegrænsende. Derfor bør der i ligningsloven og også i den skattereform, der kommer senere, skabes bedre opsparingsregler. Det er nu engang vor tro, at de penge, der spares op og tilflyder banker og sparekasser, administreres mere fornødt, end hvis de kommer ind i statens kasse.

Der er ikke foretaget ændringer vedrørende hustrufradraget, hvad der i og for sig burde, men jeg kan godt se, at der knytter sig mange problemer hertil. Jeg kan tiltræde en hel del af det, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde om de tilfælde, hvor manden arbejder, men konen ikke kan skaffe sig arbejde. Men der er jo også en kategori af ægtepar, hvor konen må være med til at opretholde hjemmet; det gælder i særlig grad det mindre landbrug, hvor hustruen ikke alene må være med i arbejdet i hjemmet, men også i mark og stald. Her ville det være betimeligt, om der blev givet et hustrufradrag, idet disse mennesker meget ofte stilles ugunstige, end hvor mand og kone arbejder uden for hjemmet.

Reglerne om hjemmевærende børns skatteansættelse og grænserne 18 år og 1 000 kr. kan i den udformning, de har fået, betyde en lempelse, hvor indtægterne ikke er for store; men i de tilfælde, hvor børnenes indtægter nærmer sig de 1 000 kr. og den, børnene sambeskattes med, har en ret stor indtægt, vil det betyde en mindre stigning i skatterne. Børn under 14 år burde være skattefrie for et vist beløb. Jeg har i nogle år været med til at samle alle disse mange lønsedler sammen, og ofte kan man ikke finde ud af, hvem det drejer sig om, fordi børnene jo ikke har selvstændig selvangivelsesblanket. Det volder ofte stort besvær at finde ud af, hvor disse mange lønsedler skal placeres, og det er ofte meget små beløb, det drejer sig om. Det er jo sådan, at arbejdsgiveren ikke skal opgive beløb under 100 kr., og det fører ofte med sig, at børn, som har